

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 110. Papa de cunctis hisce dissidiis per Legatos certior factus, ejusque responsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

probando, insigniri Decreta nomine Legatorum, a quibus Concilium potestatis suae nervos excipiebat: modo eidem extollendo studet, contendendo, antiqua Episcoporum jura illius potestate recuperare, per eam pariter occasionem, dum in Regulares invehebatur, ut Episcopis auctoritas pristina redderetur; quo pacto eidem ipsi non occurrit, eadem opera se conniti, ut Episcopis pariter Administratos subtraheret? Utinam fuisset Deo collibitum, ut Episcopi suo munere per se ipsos defungi possent! longe siquidem feliciter floreret Ecclesia. Desistat proinde hic Episcopus ab hujusmodi declarationibus, non nisi ad inflammandas discordias, seditionesque suscitandas opportunis.

Ast Fesulanus Episcopus mox Polo respondit, tacere non potest ille, qui se spoliari agnoscit. Verum primus Legatus, cum hujus Congregationis exitum optato successu destitui pertimesceret, dixit, quod propter adversam Cervini Cardinalis valetudinem haud liceret Conventum diutius protrahere.

§. CX.

Papa de cunctis hisce diffidiis per Legatos certior factus, ejusque responsum.

Alter die Legati literis Romam missis Farnesio Cardinali cunctas significava-

Nn 5

fica-

Sæc. XVI.

A.C. 1546.

Sæcul. XVI. A. C. 1546. *Pallav. n. 13. p. 641. Lit. Legat. ad Farnes. II. § 15. Maji 1546.* ficarunt contentiones, quæ Episcopos inter & Regulares circa horum privilegia in elapsa Congregatione fuerunt exortæ: Præprimis igitur hæc exponebant: „Cum inter utramque partem ægre concordia iniri possit, hinc quid consilii caperemus, ignari summum Pontificem rogamus, quatenus nobis præscribere velit, quam agendi rationem in hac rerum vicissitudine tenere debeamus: de cetero satius fore censemus, quod Fesulanus ac Clodienfis Episcopi tanquam tumultuum auctores revocentur, ut major deinceps pax & unio servari valeat. Verum summus Pontifex Legatis hæc perscripsit: „Moderate agendum est cum utroque Episcopo, satisque erit, si privatim corripiantur, nec ad alia remedia progressi nunc consultum est, ne suam mentem aperiendi libertatem Patribus adimi, vulgus credat: monendi tamen sunt, ut in posterum majori utantur moderatione; facile enim per universam Ecclesiam schisma introducetur, si major pars Religiosorum, qui a populis in summo ubique honore habentur, fidelium solatio adimeretur; quicquam tamen Episcopis deferre, æquitas petit, hinc re ad decisionem maturata Quæstores reprimi, ceteri autem Religiosi foveri debent, nec quid in eos

„in-

„inſciis illorum Generalibus decidere
 „decet, caute inſuper procedendum, ne
 „ea, quæ Episcopis concedentur, pri-
 „vilegiis Regularium atque Univerſita-
 „tum derogent. „

Sæcul. XVI:
 A. C. 1546.

§. CXI.

*Italix Episcopi a Cardinale Montano
 ad tuenda Religioſorum privile-
 gia ſollicitati.*

Cum Cardinalis Madrutius, utpote
 Tridento a Cæſare in Germaniam
 ire juſſus, poſtremis congreſſibus haud
 intereſſet, hinc Cæſareorum Præſulum
 numerus decreſcebat, quamvis Pacecus
 eorum auctoritatem tueri totis viribus
 adlaboraret; ruruſ enim cum Synodi
 Præſide in contentionem venit, Legatis
 exprobrans, quod ſibi ſuffragia excipien-
 di ac colligendi poteſtatem attribuerent.
 Paceco etiam Aſturiceniſis Epicoſopus
 ſuffragari videbatur. Porro primus Le-
 gatus accepto Pontificis reſponſo Italiae
 Epicoſopos hortabatur, ut Sedis Apoſto-
 licæ jura, quorum auctoritatem reſtri-
 ctis Religioſorum privilegiis periclitari
 dicebat, ſtrenue tuerentur; cum ad-
 modum periculoſum ſit, tot homines li-
 teratos offendere, & his quidem tempo-
 ribus, ubi eorum opera ad debellandos
 hæreticos tantopere neceſſaria eſt. His
 ad-